

- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 44 z 21.2.2009

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 2 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-567/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/36/WE — Uznawanie kwalifikacji zawodowych — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)

(2009/C 205/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Støvlbæk i V. Peere, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie wszelkich środków niezbędnych w celu dostosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255, s. 22), a w każdym razie powiadomienia o ich przyjęciu

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu dostosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 4 czerwca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Hof van Beroep te Brussel oraz Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge — Belgia) — Państwo belgijskie przeciwko KBC Bank SA

(Sprawy połączone C-439/07 i C-499/07) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Artykuły 43 WE i 56 WE — Dyrektywa 90/435/EWG — Artykuł 4 ust. 1 — Przepisy krajowe mające na celu zniesienie podwójnego opodatkowania podzielonego zysku — Odliczenie wartości pobranych dywidend od podstawy opodatkowania spółki dominującej jedynie w zakresie, w jakim spółka ta osiągnęła zysk podlegający opodatkowaniu)

(2009/C 205/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sądy krajowe

Hof van Beroep te Brussel oraz Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge

Strony w postępowaniach przed sądami krajowymi

Strona skarżąca: Państwo belgijskie (C-439/07), Beleggen, Risicokapitaal, Beheer NV (C-499/07)

Strona pozwana: KBC Bank NV (C-439/07), Państwo belgijskie (C-499/07)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Beroep te Brussel — Wykładnia art. 43 WE i 56 WE oraz art. 4 ust. 1 tiret pierwsze oraz art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s. 6) — Przepisy krajowe mające na celu zniesienie podwójnego opodatkowania podzielonego zysku — System odliczania przychodu podlegającego ostatecznie opodatkowaniu

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich należy interpretować w ten sposób, iż niezgodne z nim są przepisy państwa członkowskiego, które w celu zwolnienia dywidend otrzymywanych przez spółkę dominującą mającą siedzibę w tym państwie od spółki zależnej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim stanowią, iż wskazane dywidendy podlegają włączeniu do podstawy opodatkowania spółki dominującej, aby następnie zostać odliczone od tej podstawy do wysokości 95 % w zakresie, w jakim po odliczeniu innych zwolnionych zysków w danym okresie rozliczeniowym istnieje dodatnie saldo zysków, i które skutkują tym, że:

— spółka dominująca podlega opodatkowaniu w późniejszym okresie rozliczeniowym z tytułu otrzymanego zysku podzielonego w sytuacji, gdy w danym okresie rozliczeniowym, w którym nastąpił wskazany podział zysku, nie uzyskała ona zysku podlegającego opodatkowaniu albo gdy uzyskała ona zysk podlegający opodatkowaniu w niewystarczającej wysokości,

lub że:

— straty poniesione w tym okresie rozliczeniowym ulegają potrąceniu z zyskiem podzielonym i nie mogą zostać przeniesione na późniejszy okres rozliczeniowy do wartości zysku podzielonego.

- 2) Artykuł 4 ust. 1 tiret pierwsze w związku z art. 4 ust. 2 dyrektywy 90/435 należy interpretować w ten sposób, iż nie wynika z niego obowiązek państw członkowskich, by koniecznie zezwolić na odliczenie w całości zysków podzielonych, które zostały wypłacone na rzecz spółki dominującej z siedzibą w tym państwie przez jej spółkę zależną z siedzibą w innym państwie członkowskim, od zysków osiągniętych przez spółkę dominującą w danym okresie rozliczeniowym, ani obowiązek zezwolenia na przeniesienie wynikającej stąd straty na następny rok podatkowy. Do państw członkowskich należy ustalenie, zasad, według których zostanie osiągnięty skutek określony w art. 4 ust. 1 tiret pierwszej wskazanej dyrektywy, przy uwzględnieniu zarówno potrzeb ich wewnętrznego porządku prawnego, jak i możliwości przewidzianej w art. 4 ust. 2 dyrektywy 90/435.

Tym niemniej, w wypadku, gdy państwo członkowskie wybrało system zwolnienia przewidziany w art. 4 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy 90/435 oraz gdy przepisy wskazanego państwa członkowskiego zezwalają, co do zasady, na przeniesienie strat na kolejne lata podatkowe, niezgodne ze wskazanym przepisem byłyby przepisy krajowe, których skutkiem byłoby ograniczenie strat spółki dominującej mogących podlegać przeniesieniu aż do wysokości otrzymanych dywidend.

- 3) W wypadku gdy przepisy krajowe przewidują zastosowanie rozwiązań pochodzących z prawa wspólnotowego także do sytuacji czysto wewnętrznych, ustalenie dokładnego znaczenia takiego odesłania do prawa wspólnotowego należy wyłącznie do sądu krajowego, w ramach przewidzianego przez art. 234 WE podziału funkcji orzeczniczych pomiędzy sądy krajowe a Trybunał, zaś uwzględnienie ograniczeń, jakie ustawodawca krajowy mógł nałożyć na zastosowanie tego prawa do sytuacji czysto wewnętrznych, należy do prawa danego państwa członkowskiego, a zatem, w konsekwencji, do wyłącznej kompetencji jego sądów.
- 4) W wypadku gdy na mocy przepisów krajowych danego państwa członkowskiego dywidendy pochodzące ze spółki mającej siedzibę w państwie trzecim traktowane są w sposób mniej korzystny w porównaniu z dywidendami pochodzącymi od spółki mającej siedzibę w tym państwie członkowskim, obowiązkiem sądu krajowego jest zbadanie, czy znajduje zastosowanie art. 56 WE z uwzględnieniem przedmiotu regulacji przepisów krajowych oraz stanu faktycznego w rozpatrywanej sprawie, a w odpowiednim wypadku ustalenie, czy wskazane odmienne traktowanie jest niezgodne z przepisem tego artykułu.
- 5) Przepisy państwa członkowskiego, które przewidują, iż spółka dominująca z siedzibą w jednym państwie członkowskim, która

uzyskuje zysk rozdzielany przez jej spółkę zależną z siedzibą w innym państwie członkowskim, może odliczyć ten zysk od swojego przychodu podlegającego opodatkowaniu tylko do wysokości zysku osiągniętego w okresie rozliczeniowym, w którym zysk został rozdzielony, podczas gdy ten ostatni może zostać w całości zwolniony z opodatkowania w wypadku, gdyby spółka ta ustanowiła stały zakład w tym drugim państwie członkowskim, pod warunkiem, że zysk pochodzący od podmiotu ustanowionego w innym państwie członkowskim nie jest traktowany w sposób dyskryminujący w porównaniu do tego, w jaki traktowany jest zysk pochodzący z porównywalnych krajowych podmiotów, są zgodne z art. 43 WE.

(¹) Dz.U. C 315 z 22.12.2007 oraz Dz.U. C 22 z 26.1.2008.

Postanowienie Trybunału z dnia 26 marca 2009 r. — Efkon AG przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej, Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-146/08) (¹)

(Odwołanie — Dyrektywa 2004/52/WE — Interoperacyjność elektronicznych systemów opłat drogowych we Wspólnocie — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne lub oczywiście bezzasadne)

(2009/C 205/25)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Efkon AG (przedstawiciel: M. Novak, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: U. Rösslein i A. Neergaard, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i E. Karlsson, pełnomocnicy), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: N. Yerrell i G. Braun, pełnomocnicy),

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 22 stycznia 2008 r. w sprawie T-298/04 Efkon przeciwko Parlamentowi i Radzie, w którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności dyrektywy 2004/52/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie interoperacyjności elektronicznych systemów opłat drogowych we Wspólnocie (Dz.U. L 166, s. 124) — Wymóg, aby zaskarżony akt dotyczył zainteresowanego indywidualnie — Prawo do przedstawienia stanowiska w postępowaniu sądowym — Czas trwania postępowania przed Sądem